

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Paczesna

Protokolant: Justyna Maciejak

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2015 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej S. O., reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego – matkę K. O. (1)

przeciwko K. O. (2)

o podwyższenie alimentów

oraz sprawy z powództwa małoletniego J. O., reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego – ojca K. O. (2)

przeciwko K. O. (1)

o podwyższenie alimentów

I. *Oba powództwa oddala,*

II. *Koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi.*

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 lipca 2015 r. K. O. (1) będąca przedstawicielką ustawową małoletniej S. O. domagała się od pozwanego K. O. (2) podwyższenia alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) r. w sprawie VII C 1130/13 z kwoty 600 zł miesięcznie do kwoty 1000 zł miesięcznie, płatnych do rąk przedstawicieli ustawowej powódki do dnia 10 – tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. Domagała się również zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przewidzianych (k. 3-4).

W uzasadnieniu pozwu podała m.in., iż z pozwanym K. O. (2) zawarła związek małżeński, z którego mają dwoje małoletnich dzieci: S. O. urodzoną (...) i J. O. urodzonego (...) Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) r. w sprawie VII C 1130/13 małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód. W wyroku rozwodowym Sąd orzekł, że pozwany będzie zobowiązany do płacenia tytułem alimentów kwoty 600 zł miesięcznie na rzecz małoletniej S. O.. Ponadto wskazała, iż od orzeczenia alimentów uległa zmianie zarówno jej sytuacja finansowa, jak i potrzeby małoletniej.

Wskazała, że koszty utrzymania małoletniej to kwota 1990 zł, na którą składają się: 500 zł leczenie otyłości (w tym suplementy), 100 zł wizyty lekarskie (w tym: stomatologiczne i okulistyczne), 580 zł wyżywienie (w tym obiady w szkole 80 zł), 210 materiały szkolne (2500 zł w skali roku), 160 odzież i obuwie, 160 wyjazdy szkolne, obozy, zajęcia sportowe, 80 zł – opłaty za telefon i internet, 200 zł – dowóz do szkoły. Zamieszkuje z córką w wynajmowanym

mieszkań, co kosztuje 1800 zł miesięcznie. Jest zatrudniona na stanowisku (...) i jej zarobki wynoszą 1709,56 zł (pozew – k. od 3 do 4 odwrót akt).

Pozwany K. O. (2) w odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 09 września 2015 r. nie uznał powództwa i w toku całego postępowania do chwili zamknięcia rozprawy wnosił o jego oddalenie w całości. W odpowiedzi na pozew wskazał, że już w trakcie rozwodu była żona wyprowadziła się z domu i zamieszkała w wynajmowanym w P. przy ulicy (...) mieszkaniu swojego partnera – A. O. (1) (odpowiedź na pozew – k. 79 – 82 akt).

Ponadto wniósł o podwyższenie alimentów zasądzonych od K. O. (1) wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) r. w sprawie VII C 1130/13 na rzecz małoletniego J. O. z kwoty 600 zł miesięcznie do kwoty 1000 zł miesięcznie, płatnych do jego rąk jako przedstawiciela ustawowego małoletniego do dnia 10 – tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (k. 79-82, k. 90, k. 105, k. 133, k. 224).

Wskazał co miesięczne wydatki w kwocie 1646 zł, w tym: światło 100 zł, woda 50 zł, telefon, interes – 150 zł, żywność, ubrania jego i dziecka – 1000 zł, chemia, kosmetyki 100 zł, obiady w szkole 186 zł, basen 60 zł.

W piśmie z dnia 16 października 2015 r. K. O. (1) nie uznała powództwa J. O. reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego K. O. (2) i w toku całego postępowania do chwili zamknięcia rozprawy wносиła o jego oddalenie w całości (k. 175, 203, k. 213).

Zarządzeniem z dnia 17 grudnia 2015 r. Sąd połączył sprawę III RC 474/15 (z powództwa J. O.) ze sprawą III RC 351/15 (z powództwa S. O. (k. 213 akt).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni: S. O. urodzona dnia (...) w W. i J. O. urodzony dnia (...) w W. pochodzą ze związku małżeńskiego K. O. (1) i K. O. (2) rozwiązanego przez rozwód.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) r. w sprawie VII C 1130/13 został orzeczony rozwód pomiędzy K. O. (1) a K. O. (2) bez orzekania o winie. W orzeczeniu tym ustalone zostało miejsce pobytu S. O. przy matce, zaś J. O. – przy ojcu oraz zasądzone zostały alimenty od K. O. (2) na rzecz małoletniej S. O. oraz od K. O. (1) na rzecz małoletniego J. O. w kwocie po 600 zł miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...) r.

Małoletnia S. O. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie miała 10 lat i uczęszczała do szkoły podstawowej. Miejscem jej pobytu było miejsce zamieszkania matki K. O. (1).

Obecnie S. O. ma 12 lat, jest uczennicą pierwszej klasy gimnazjum i mieszka z matką w wynajmowanym mieszkaniu. Uczestniczy w wycieczkach szkolnych, obozach, zajęciach sportowych, których koszt wynosi około 100 zł miesięcznie. Wydatki szkolne to kwota około 100 zł miesięcznie, odzież i obuwie to kwota około 100 zł miesięcznie. Koszty wyżywienia oscylują w granicach 400 zł miesięcznie, w tym suplementy diety, 50 zł chemia i kosmetyki, 50 zł – leczenie, łącznie 800 zł. Udział małoletniej w kosztach wynajmu mieszkania S. ustalił na 400 zł.

Małoletni J. O. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie miał 6 lat i uczęszczał do zerówki. Miejscem jego pobytu było miejsce zamieszkania ojca K. O. (2).

Obecnie J. O. ma 8 lat, uczęszcza do szkoły i mieszka z ojcem. Koszty jego utrzymania S. przyjął za porównywalne z kosztami utrzymania jego siostry. Wydatki szkolne to kwota około 100 zł miesięcznie, odzież i obuwie to kwota około 100 zł miesięcznie. Koszty wyżywienia oscylują w granicach 400 zł miesięcznie, w tym obiady w szkole, 50 zł chemia i kosmetyki, basen 60 zł, 50 zł – leczenie, Udział małoletniego w kosztach utrzymania domu to 400 zł, łącznie 1160 zł.

K. O. (1) w dacie orzekania w poprzedniej sprawie miała 35 lat. Zatrudniona była w salonie z(...) I. W. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku kierownika, z przeciętnym miesięcznym wynagrodzeniem 1181,38

zł netto (1600 zł brutto). Zamieszkiwała wraz z córką w wynajętym mieszkaniu, którego miesięczny koszt najmu wynosił około 1600 zł.

Obecnie K. O. (1) ma 37 lat, z zawodu jest (...). Pracuje w spółce (...) od dnia 01 maja 2015 r., gdzie początkowo jej zarobki wynosiły 1709,56 zł netto, a w kolejnych miesiącach: 1762,43 zł netto w czerwcu 2015 r., 3033,02 zł netto w lipcu 2015 r., 3964,46 zł netto w sierpniu 2015 r., 4661,67 zł netto we wrześniu 2015 r., 3969,91 zł netto w październiku 2015 r., a od dnia (...) r. kształtować się będą prawdopodobnie na poziomie 2300 zł brutto miesięcznie. Wynajmuje mieszkanie w P., w którym zamieszkuje wraz z córką. Koszty najmu mieszkania wynoszą 1800 zł miesięcznie, natomiast partner K. O. (1) (który tam „pomieszkuje”) dokłada kwotę 500 zł miesięcznie. Ponadto matka małoletniej ponosi koszty opłaty za telefon i internet w kwocie 80 zł miesięcznie. Posiada samochód. Nie spłaca żadnych kredytów. Nie posiada oszczędności. Ma obowiązek alimentacyjny wobec syna J. O. w wysokości 600 zł miesięcznie.

K. O. (2) w dacie orzekania w poprzedniej sprawie miał 39 lat, mieszkał wraz z synem. Był zatrudniony w firmie (...) w W. na podstawie umowy o pracę na czas określony na stanowisku (...)z miesięcznym wynagrodzeniem 1600 zł brutto.

Obecnie K. O. (2) ma 41 lat, z zawodu jest (...). Pracuje w firmie (...) w W. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku (...)z miesięcznym wynagrodzeniem 1389,95 zł netto. Mieszka wraz z synem w W., w domu stanowiącym jego własność, w którym zamieszkiwał także w dacie orzekania w poprzedniej sprawie. Koszty utrzymania domu wynoszą około 800 zł miesięcznie i nie wzrosły od chwili orzeczenia rozwodu. Nie spłaca żadnych kredytów. Posiada samochód B. rok produkcji 2000 o wartości około 4000 zł.. Rodzice K. O. (2) pomagają mu w opiece nad synem jedynie doraźnie, z uwagi na swój stan zdrowia. Partycypuje w kosztach utrzymania córki S. O. w wysokości 600 zł miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: odpisy skróconych aktów urodzenia (k. 11-13 akt VII C 1130/13), zaświadczenie (k. 18 akt VII C 1130/13), zaświadczenie (k. 28 akt VII C 1130/13), wyrok (k. 56 akt VII C 1130/13), zaświadczenie (k. 46), zeznania K. O. (1) w charakterze strony (k. 133, płyta CD – k. 137 i k. 204, płyta CD – k. 207a i k. 231 płyta CD – k. 233), zeznania K. O. (2) w charakterze strony (k. 133, płyta CD – k. 137, k. 203-204, płyta CD – k. 207a, k. 231-232, płyta CD – k. 233), zeznania świadka B. K. (k. 134-135, płyta CD – k. 137), zaświadczenie (k. 8), zaświadczenie (k. 167), pismo (k. 188), zeznania w charakterze świadka M. B. (k. 206, płyta CD – k. 207a i k. 227-228, płyta CD k. 233), zeznania w charakterze świadka D. O. (k. 204-205, płyta CD – k. 207a), zeznania w charakterze świadka K. B. (k. 205-206, płyta CD – k. 207a i k. 226-227 płyta CD - 233), zaświadczenie k. 216, zeznania w charakterze świadka D. O. (k. 225-226, płyta CD - 225-226), zeznania w charakterze świadka G. M. (k. 228-229, płyta CD – k. 233), zeznania w charakterze świadka M. M. (k. 229, płyta CD – k. 233), zeznania w charakterze świadka A. O. (2) (k. 229-230, płyta CD – k. 233), zeznania w charakterze świadka P. O. (k. 230-231, płyta CD – k. 233).

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały wyżej powołane. Jakkolwiek niektóre z dokumentów zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych.

Sąd zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego krytycznie ocenił przedstawione zestawienie rozliczenia kosztów utrzymania zarówno przedstawicielki ustawowej małoletniej S. O., jak i przedstawiciela ustawowego małoletniego J. O. i nie dał im wiary co do wysokości niektórych wskazanych w nim kwot. Strony nie poparły w całości innymi dowodami powyższego zestawienia.

Przesłuchania zarówno przedstawicielki ustawowej małoletniej S. O., jak i przedstawiciela ustawowego małoletniego J. S. uznał za niewiarygodne w części kosztów utrzymania. Przede wszystkim należy zauważyć, iż w sprawie rozwodowej zarówno K. O. (1), jak i K. O. (2) koszty utrzymania obojga dzieci określili zgodnie na kwoty około 1000 zł miesięcznie (k. 55 akt VII C 1130/13). K. O. (1) nie zamieszkiwała już wówczas z mężem, zatem wszystkie wydatki oprócz kosztów leczenia nadwagi powódki (co jest okolicznością nową) – powinny po około 1,5 roku kształtować się na zbliżonym poziomie. Tymczasem K. O. (1) wskazuje obecne koszty utrzymania córki na poziomie prawie 2000 zł (1.990 zł – pozew, bez kosztów wynajmu mieszkania), czyli dwukrotny ich wzrost, co nie zasługuje – zdaniem S. – na wiarę. Sąd dał wiarę zeznaniom K. O. (1) co do kosztów wynajmu mieszkania jedynie w części. Przedstawicielka ustawowa

małoletniej S. wskazała je na kwotę 1800 zł mieszkania. Z akt rozwodowych nie wynika, ażeby K. O. (1) płaciła wówczas kwotę 1600 zł za wynajem mieszkania, obecnie (reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika), nie złożyła do akt umowy najmu zgłoszonej do Urzędu Skarbowego, nie przedstawiła żadnej umowy. Na rozprawie w dniu 17.09.2015 r. K. O. (1) zeznała, że koszt wynajmu mieszkania jest ten sam jak poprzednio, tylko adres inny. Z uwagi na powyższe niespójności S. uznał w tym zakresie zeznania K. O. (1) za niewiarygodne. Zdaniem S. – koszt wynajmu mieszkania w okolicach (...) to kwota około 1200 – 1300 zł. Odejmując zatem kwotę 500 zł dokładającego się do kosztów wynajmu „pomieszkującego” partnera K. O. (1) w wysokości 500 zł miesięcznie, za wiarygodną S. przyjął kwotę wynajmu mieszkania w wysokości 1300 zł (minus 500 zł dokładane przez partnera), zatem koszt wynajmu mieszkania Sąd przyjął 800 zł, skąd na małoletnią przypada kwota 400 zł. Za niewiarygodne Sąd uznał zeznania K. O. (1) co do kosztów leczenia otyłości małoletniej w wysokości 500 zł miesięcznie, bowiem nie zostały one udowodnione fakturami. Również za niewiarygodne przyjął koszty dowożenia powódki do szkoły w wysokości 200 zł.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art. 133 kro na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek łożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu i statusowi rodziców.

Stosownie do treści przepisu art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do podwyższenia alimentów wówczas, gdy po uprawomocnieniu się orzeczenia ustalającego wysokość alimentów zwiększeniu ulegną potrzeby uprawnionego albo zwiększą się możliwości zarobkowe lub majątkowe zobowiązanego.

Przechodząc do oceny zgłoszonego w rozpoznawanej sprawie żądania w pierwszej kolejności należy wskazać, iż wysokość alimentów od K. O. (2) na rzecz małoletniej S. O. oraz od K. O. (1) na rzecz małoletniego K. O. (2) została ustalona w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) r. w sprawie VII C 1130/13. Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...) r. Pozew o podwyższenie alimentów został złożony przez K. O. (1) przedstawicielkę ustawową małoletniej S. O. po około 1,5 roku, natomiast przez K. O. (2) przedstawiciela ustawowego małoletniego J. O. po około 1,7 miesięcy - od uprawomocnienia się orzeczenia Sądu Okręgowego w Warszawie wydanego w sprawie o rozwód.

Dla oceny zasadności roszczenia należało zatem ustalić, czy od tej ostatniej daty nastąpiła taka zmiana stosunków, która pozwalałaby na uwzględnienie powództwa.

W rozpoznawanej sprawie - zdaniem Sądu - nie doszło do istotnej zmiany stosunków skutkującej zmianą wysokości obowiązku alimentacyjnego. Przede wszystkim należy podkreślić, iż analiza aktualnych usprawiedliwionych potrzeb powodów i możliwości zarobkowych oraz majątkowych pozwanych ma charakter porównawczy w stosunku do tych potrzeb i tych możliwości, jakie miały miejsce w czasie wyrokowania w poprzedniej sprawie, czyli w sprawie rozwodowej pomiędzy rodzicami powodów.

Koszt utrzymania obojga powodów w sprawie o rozwód – jak wyżej wskazano – ich rodzice wskazali na kwoty po około 1000 zł miesięcznie, obecnie Sąd przyjął je na poziomie około 1200 zł miesięcznie na każdego z powodów. Nowymi okolicznościami są; leczenie otyłości S.i leczenie ortopedyczne J..

W ocenie Sądu w rzeczonym okresie usprawiedliwione potrzeby małoletnich dzieci nie uległy zatem istotnemu zwiększeniu.

W dacie ustalania alimentów w obecnej wysokości S. O. miała 10 lat i uczęszczała do szkoły podstawowej, obecnie ma 12 lat i jest uczennicą pierwszej klasy gimnazjum. Aktualnie pojawiły się wydatki związane z kuracją dietetyczną małoletniej S. O., których rodzice w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej nie ponosili. Należy jednak

podkreślić, iż Sąd wydając orzeczenie bierze pod uwagę usprawiedliwione potrzeby dziecka. Zdaniem Sądu wydatków związanych z kuracją dietetyczną można uniknąć, poddając małoletnią S. O. leczeniu w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia, tak samo jak kosztów związanych z wizytami u lekarzy specjalistów. W związku z powyższym, Sąd w/w. wydatki nie uznał za usprawiedliwione. Dodatkowo – poza kalkulacją kosztów prywatnego leczenia w wysokości 120 – 130 zł na tydzień – nie zostały złożone żadne dowody na okoliczność leczenia powódki (k. 120 – 123 akt).

Ponadto nadmienić należy, że w rozpoznawanej sprawie K. O. (1) początkowo (w pozwie) miesięczne koszty utrzymania córki oszacowała na kwotę 1990 zł miesięcznie, na rozprawie w dniu 17.09.2015 r. zeznała, że wzrosły one o 1500 zł.

Podniosła także, iż ponosi również koszty wynajmu mieszkania w kwocie 1800 zł miesięcznie (k.3-4). Na rozprawie zeznała, że kwota (1600 zł) nie uległa zmianie, tylko adres jest inna. K. O. (1) sporządziła zestawienie wydatków mających obrazować ponoszone przez nią koszty (k. 4), które Sąd oceniał negatywnie. Zdaniem Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę kwota wskazana przez matkę małoletniej S. O. jest przeszacowana i nie odpowiada rzeczywistym kosztom jej utrzymania. W okresie będącym przedmiotem zainteresowania nie wystąpiły żadne szczególne okoliczności, które skutkowałyby takim wzrostem kosztów utrzymania dziewczynki. Z treści pozwu oraz zeznań złożonych przez matkę S. O. wynikają rozbieżne kwoty co do poszczególnych wydatków. Na rozprawie w dniu 17.09.2015 r. K. O. (1) zeznała, że wydatki na córkę wzrosły o 1500 zł miesięcznie (zatem do kwoty 2500 zł), by na rozprawie w dniu 09 listopada 2015 r. (k. k. 90 i 133) określić te wydatki na kwotę 2000 zł miesięcznie, wyjaśniając jednocześnie, iż córka nie jada obiadów w szkole, których koszt pierwotnie oszacowała na kwotę 80 zł miesięcznie, a ponadto podała, że ponosi koszty ubrania około 300 zł miesięcznie, a butów 150 zł miesięcznie, gdzie początkowo oszacowała oba składniki na łączną kwotę 160 zł miesięcznie. Koszty leczenia na 500 zł miesięcznie, kosmetyków na około 150 zł miesięcznie, wydatki na szkołę około 200 zł miesięcznie, a koszty basenu to 100 zł miesięcznie.

Sąd koszty utrzymania małoletniej S. O. oceniał zatem przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego oraz przy uwzględnieniu możliwości zarobkowych i majątkowych osób zobowiązanych do jej alimentacji. Te kryteria nie pozwoliły na przyjęcie, iż kwota wskazana przez matkę S. O. odpowiada jej usprawiedliwionym potrzebom.

Sąd nie uznał za uzasadnione kosztu dowożenia powódki do szkoły w wysokości 200 zł miesięcznie, Zdaniem S. trasę tę około 2 km powódka może bowiem pokonywać pieszo.

Nadmienić należy, iż – zdaniem S. – K. O. (1) ma możliwość poczynienia oszczędności i zmniejszenia kosztów utrzymania małoletniej również poprzez wynajęcie tańszego mieszkania.

Reasumując ten wątek: w ocenie Sądu niezbędne koszty utrzymania małoletniej S. O. są porównywalne do tych, które były ponoszone na przestrzeni 1,5 roku i kształtują się obecnie w granicach kwoty około 1200 zł miesięcznie. Na kwotę składają się następujące wydatki: koszty mieszkania 400 zł jako udział w kosztach utrzymania, wyżywienie 400 zł, odzież, obuwie – 100 zł, chemia i środki czystości 50 zł, materiały szkolne 100 zł i wyjazdy szkolne, obozy, zajęcia sportowe 100 zł, leczenia 50 zł. Zajęcia sportowe, wyjazdy – 100 zł. Pozostałe koszty nie zostały uznane za niezbędne, w związku z powyższym powództwo nie zostało uwzględnione.

W dacie ustalania alimentów w obecnej wysokości J. O. miał 6 lat i uczęszczał do zerówki, obecnie ma 8 lat i uczęszcza do szkoły. Aktualnie pojawiły się nowe wydatki związane z zakupem butów ortopedycznych, które będą wymagały wymiany raz na jakiś czas, a zatem trudno przyjąć, że są to koszty stałe. S. wliczył je zatem do kosztów leczenia. W odpowiedzi na pozew K. O. (2) - przedstawiciel ustawowy małoletniego J. O. miesięczne wydatki oszacował na kwotę 1646 zł, na co składają się następujące kwoty: 100 zł na światło, 50 zł na wodę, 150 zł za telefon i internet, około 1000 zł na żywność, ubrania swoje i dziecka, 100 zł na chemię i kosmetyki, 186 zł na obiady w szkole i 60 zł na basen (k. 161-164). Na rozprawie w dniu 09 listopada 2015 r. (k. 203) określił wydatki na syna na kwotę 1500 zł miesięcznie, wyjaśniając jednocześnie, że całkowity koszt utrzymania domu to 800 zł, koszty ubrania to 100 zł miesięcznie, koszty butów to 150 zł miesięcznie, stomatolog około 100 zł miesięcznie, komitet rodzicielski 150 zł na rok, klasowe 100 zł na

rok, składka 50 zł, środki czystości i kosmetyki 200 zł, basen 150 zł na miesiąc, rower 780 zł, utrzymanie samochodu 200 zł na paliwo i 1200 zł na ubezpieczenie na rok, inne koszty to 100 zł.

Zdaniem Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę kwota wskazana przez ojca małoletniego J. O. w wysokości 1500 zł miesięcznie jest przeszacowana i nie odpowiada rzeczywistym kosztom jego utrzymania. W okresie będącym przedmiotem zainteresowania nie wystąpiły żadne szczególne okoliczności, które skutkowałyby takim wzrostem kosztów utrzymania syna.

Sąd koszty utrzymania małoletniego J. O., tak samo jak w przypadku jego siostry S. O. - oceniał przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego oraz przy uwzględnieniu możliwości zarobkowych i majątkowych osób zobowiązanych do jego alimentacji, co pozwoliło na przyjęcie, iż kwota wskazana przez ojca J. O. nie odpowiada jego usprawiedliwionym potrzebom.

W ocenie Sądu niezbędne koszty utrzymania małoletniego J. O. są porównywalne do tych, które były ponoszone na przestrzeni 1,7 miesięcy i kształtują się obecnie w granicach kwoty około 1160 - 1200 zł miesięcznie. Na kwotę składają się następujące wydatki: koszty mieszkania 400 zł jako udział w kosztach utrzymania, wyżywienie 400 zł, odzież, obuwie 100 zł, wydatki szkolne 100 zł, basen 60 zł, 50 zł – chemia i kosmetyki, 50 zł - leczenie – 50 zł. Pozostałe koszty nie zostały uznane za niezbędne, w związku z powyższym powództwo nie zostało uwzględnione.

Trzeba także zawsze pamiętać, iż wysokość obowiązku alimentacyjnego zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji.

Decydująca zatem dla ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego zarówno K. O. (1), jak i K. O. (2) w niniejszej sprawie stała się ocena ich możliwości zarobkowych i majątkowych, gdyż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przy czym przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W sprawie zostało ustalone, iż K. O. (1) nadal pozostaje w stosunku pracy. W dacie uprawomocnienia się orzeczenia o rozwodzie jej zarobki kształtowały się na poziomie 1600 zł brutto, natomiast aktualnie na poziomie około 1800 zł netto. W związku z powyższym zarobki wzrosły, a zatem sytuacja zmieniła się na korzyść przedstawicieli ustawowej S. O.. Biorąc pod uwagę fakt, iż wynagrodzenie za pracę matki od (...) r. może ulec obniżeniu do kwoty 2300 zł brutto, to i tak będzie ono wyższe niż w dacie uprawomocnienia orzeczenia o rozwodzie. K. O. (1) ponosi koszty związane z wynajmem mieszkania, przy czym partner dokłada się do kosztów utrzymania w kwocie 500 zł, a zatem trudno mówić o wzroście kosztów mieszkania jako takich. Z wszystkich wyżej przedstawionych względów - zdaniem Sądu - możliwości zarobkowe matki nie pozwalają jej na uiszczanie wyższych alimentów aniżeli w kwocie 600 zł miesięcznie.

Odnosnie K. O. (2) Sąd ustalił, iż nadal pozostaje w stosunku pracy, osiąga dochody w kwocie 1600 zł brutto miesięcznie, które są jedynym źródłem jego utrzymania. W związku z powyższym od czasu uprawomocnienia orzeczenia w sprawie rozwodowej wynagrodzenie pozwanego nie wzrosło. Nie zostało udowodnione w sprawie, że K. O. (2) uzyskuje dodatkowe dochody poza wykazanymi w dokumentach, zatem Sąd przyjął za wiarygodne wykazane zarobki. Ponadto Sąd uznał, iż ojciec ma ograniczone możliwości zarobkowe z uwagi na konieczność sprawowania opieki nad małoletnim synem, albowiem nie może scedować opieki na rodziców z uwagi na ich stan zdrowia, natomiast siostra K. O. (2) nie może być obciążona obowiązkiem opieki nad małoletnim J. O., ponieważ ma swoje życie i problemy. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż ojciec nie będzie w stanie wywiązywać się z obowiązku alimentacyjnego wobec S. w podwyższonej kwocie.

Kierując się wszystkimi wyżej podniesionymi motywami Sąd doszedł do przekonania, iż w rozpoznawanej sprawie nie zostały spełnione przesłanki do podwyższenia wysokości obowiązku alimentacyjnego ciężącego na K. O. (1) i K. O. (2).

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd, na podstawie art. 138 kro, orzekł jak w sentencji, oddalając oba powództwa.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c.